

Maart 1964, de Kattekoers.

Soms als je naar de televisie kijkt komen er herinneringen bij je boven, ik kijk naar Gent Wevelgem en bedenk dat ik daar ook eens bij de liefhebbers had kunnen starten,. De wielervereniging HSC de Bataaf gaat naar de Kattekoers, Gent Ieper. Ik krijg een uitnodiging om mee te gaan, een van mijn clubgenoten heeft daar de nodige kritiek op maar dat deert mij niet ik neem vol trots, als middelmatig renner, de uitnodiging aan.

Ploegleiders zijn Jan Balder en Mik Snijder, Jan was een wielersjournalist uit de regio. <http://wielersport.slogblog.nl/post/1/7234>

Het is koud, erg koud maar zonnig, als we van start gaan. Het wedstrijd verloop weet ik mij niet meer zo goed te herinneren. Wel dat ik pech kreeg en in de achtervolging moest en weer terug kwam in de groep. Bij een gesloten spoorwegovergang waar we moesten wachten was Jan zo enthousiast over mijn terugkeer in de groep dat hij mij zowat een schouderbreuk sloeg!

Er ontstaat een kopgroep met daarin clubgenoot Jan Franssen. Ik heb nog een poos met 2 andere renners in de achtervolging gereden. Kort voor de finish werden we ingerekend. Een van de medevluchters was Van Rooy. Jan Balder staat bij de finish en verteld mij dat ik, na Jan Franssen, de eerste Bataaf renner ben 27^e.

In de kleed en doucheruimte wordt ik opgevangen door een verzorger van een Franse ploeg die mij, na de douche, een korte warmte behandeling, massage, geeft.

Bij de prijsuitreiking wacht mij een verrassing! Er komt een man naar mij toe met de uitnodiging om deel te nemen aan Gent Wevelgem. Ik ben verrast maar wel bij de les en vraag heel zakelijk naar de vergoeding, 200 frank! Ik deel hem mee dat het veel te weinig is waarna hij het verhoogt met 100 frank. Ik reken razend snel hoeveel gulden dat is, 21 gulden! Voor dat geld moet ik dan een vrije dag nemen en met het "lelijk eendje" retour Gent. Ik deel hem mee dat ik het niet doe voor dat geld!

Jaren later, net zo'n nostalgische bui als nu, ga ik eens googlen naar de uitslag van toen. Kom ik op de website van de Koninklijke Yperse Wielclub en zoek contact. Het resultaat is dat ik een leuk boek krijg toegestuurd van 50 jaar Kattekoers. De enige teleurstelling is dat ik niet als 27^e sta geklasseerd maar als onbekende, 31^e gelijk een groep van 14 renners. Ik hou mij nog maar vast aan de "uitslag" van Jan Balder, 27^e dat lijkt mij wel leuk!

De jaren gaan voorbij en ik "zoek" nog steeds het avontuur. Ik begin een klein tweewieler bedrijfje gespecialiseerd in racefietsen. Wie staat er plotseling in de werkplaats, Jan Balder! Als ik mij goed herinner was Jan op zoek naar een racefiets voor een van zijn kleinkinderen.

Had hij haast, ik weet het niet! Hij wist zich mij wel te herinneren en hebben ongeveer een kwartiertje wat oude koeien uit het slootje gehaald. Van mij had dat wel wat langer mogen duren! Een dierbare herinnering aan Jan Balder en de Kattekoers.

1964

HERMAN VAN LOO NA VROEGE VLUCHT

Zelden voorheen werd een legendarische wielwedstrijd beleefd als deze van 1964 tussen Gent en Ieper. Een groot kampioen lag daarvan aan de basis : Oostrozebekenaar Herman Van Loo, kampioen van België achtervolging liefhebbers (als 17-jarige) en ook 2de in het WK van zelfde discipline in zelfde jaar. Ook lag het nog menigeen in het geheugen hoe Van Loo verleden jaar op de Oostendse wielbaan ten val kwam met een schouderbreuk als gevolg, hetgeen hem ongetwijfeld belet heeft de wereldtitel te veroveren. In ieder geval konden notaris-voorzitter René Dyselinck en zijn mannen van de K.Y.W. een grote naam aan hun palmares toevoegen van een "Kattekoers" die in een bijtende koude werd betwist.

Zeker een ode aan de 120 deelnemers voor hun moed en stieliefde in erg winterse omstandigheden. Van bij de start werd de basis van de goeie ontsnapping gelegd. Hiervoor zorgden de Fransman Popieul, Herman Van Loo, Gerard Vermeiren, Jan Monteyne, Christiaan Lecluyse, Jaak Baudringhien, Patrick Beun, Walter Godefroot (die twee weken geleden al Gent-Staden had gewonnen), Lionel Vandoorne en Macel Geldof. Deze tien raasden tegen 50 km per uur de bergzone tegemoet. Eerst dienden vooraan Beun en Vermeiren de rol te lossen en naderhand werden ook Vandoorne en Lecluyse, Baudringhien en Godefroot er "afgereden" zodat ze nu nog slechts met zijn vieren snedig doortrapten. Slechts Van Loo en Monteyne maakten nog kans op de zege indien ze als laatste hindernis nog de helling van Mesen goed konden verteren. Maar net daar werd een tegenaanval van negen ontketend onder impuls van Smessaert. De voorsprong slonk van 1min50sec naar nog slechts 50 seconden. Zelfs een oponthoud aan een Ieperse spooroverweg deerde hen niet want uiteindelijk zouden de moedigsten uit de Kattekoers spurten voor de nummers 1 en 2 : en dit scheen een formaliteit voor Herman Van Loo die zijn waardevolle tegenstander lengten achter zich hield. En na hen weigerde het fotofinishtoestel zijn diensten, maar de BWB-mensen speelden het toch klaar liefst 30 renners te rangschikken.

Pure vakbekwaamheid van Fernand Fiey, Etienne Adam, Ben Libbrecht en Emiel Van Cappel.

DE UITSLAG

1. Herman Van Loo, Oostrozebeke (S.V. Meulebeke), 150 km in 3 u. 32 (gemiddeld 42 km 452); 2. Jean Monteyne (K. Brugse Velosport); 3. Johan Franssen (De Bataaf, Nederland) op 32 sec.; 4. Donaat Himpe; 5. Fernand Hermie; 6. Eric De Roose; 7. Jean-Marie Sohier; 8. Louis Baudewijns; 9. Marcel Geldhof; 10. René Corthout; 11. Jacques Smessaert; 12. Herman Van Springel op 1'52"; 13. Marcel Vrancken; 14. Johan Gisbers (Ned.); 15. Henricus Van Rooy (Ned.) op 2'08"; 16. Joël Vandecasteele; 17. René Van Bree; 18. Paul Vandevyver; 19. André Demartelaere; 20. Daniel Delameilleure; 21. Gaston Hoskens; 22. Jos. D'Hondt; 23. Joris Demeyere; 24. John Buckley; 25. Roger Declercq; 26. Robert Legein; 27. G. Demeulenaere; 28. Raf. Delannoye; 29. Daniel Desloovere; 30. Willy Planckaert; 31. gelijk : een groep van 14 renners.

Herman Van Loo won na een vroege vlucht de Kattekoers in 1964.

